

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού επιστεύσατε;»
Πράξεις 10' 2*

Ιανουάριος-Απρίλιος 1993, Έτος 8ο, Τεύχος 46ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισυπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε απο το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθησε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 46ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 85
Επίσημα Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 250
Εξωτερικού Δολλάρια 7

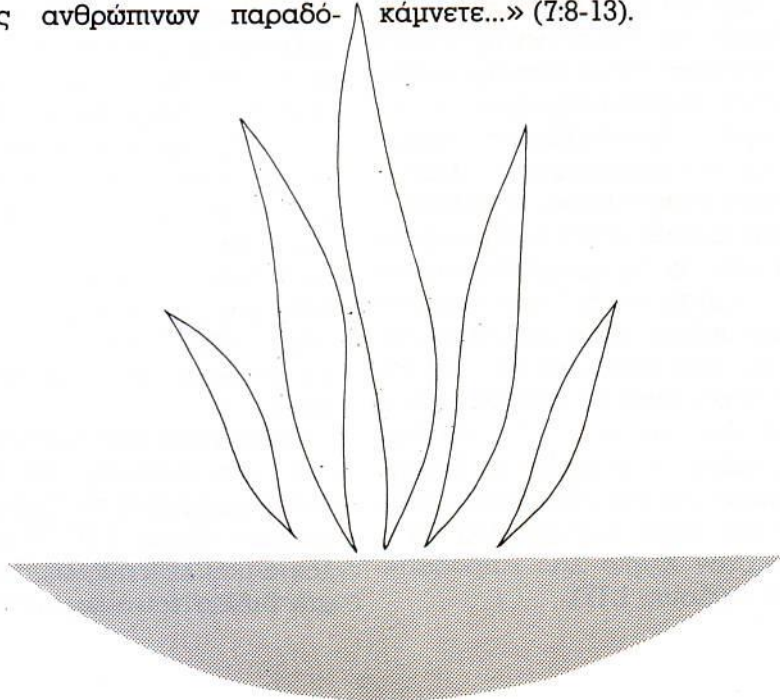
Επιταγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
τις απόψεις των συγγραφέων.

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τι μεσολάβησε στα 400 χρόνια που πέρασαν από την εποχή του Μαλαχία, του τελευταίου προφήτη της Παλαιάς Διαθήκης, μέχρι τη γέννηση του Χριστού; Ποια ήταν η πνευματικότητα της θρησκευτικής ζωής του λαού Ισραήλ; Κατά γενική ομολογία είχε φτάσει στο πιο χαμηλό σημείο, πολύ κοντά στην αποσύνθεση. Περιορίστηκε σε τύπους και έθιμα που προέλευσή τους είχαν όχι τις διατάξεις του Θεού αλλά τις υπαγορεύσεις ανθρώπινων παραδό-

σεων. Οι Φαρισαίοι είχαν τις δικές τους παραδόσεις. Οι Σαδδουκαίοι είχαν κι αυτοί τις δικές τους. Ο Ευαγγελιστής Ματθαίος γράφει στο βιβλίο του «ηκυρώσατε την εντολήν του Θεού διά την παράδοσίν σας» (15:6). Ο Μάρκος στο βιβλίο του λέει: «Διότι αφήσαντες την εντολήν του Θεού, κρατείτε την παράδοσιν των ανθρώπων, πλύματα ξεστών και ποτηρίων, και άλλα παρόμοια τοιαύτα πολλά κάμνετε...» (7:8-13).

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς ξεκαθαρίζει από την αρχή του βιβλίου του ότι όλοι οι Ιουδαίοι δεν είχαν αποβάλει την έννοια και την πείρα του Αγίου Πνεύματος: Υπήρχαν μερικοί που τη διατηρούσαν και τη ζούσαν, όπως θα δούμε παρακάτω. Το Πνεύμα το Άγιο ήταν ενεργό πριν γεννηθεί ο Χριστός. Ήταν ενεργό στη γέννηση του Χριστού και στη διακονία Του αν και ο συγγραφέας του βιβλίου αναφέρει γι' Αυτό στα δύο πρώτα κεφάλαια περισσότερο από τα υπόλοιπα.

Ο Αναμενόμενος Μεσσίας

Η ελπίδα και η προσδοκία του Μεσσία, σύμφωνα με τις προβλέψεις των προφητών, ήταν ζωντανή και στις καρδιές ενός σημαντικού αριθμού Ιουδαίων. Στην τάξη του ιερατείου ξεχώριζε ο Ζαχαρίας με τη γυναίκα του την Ελισάβετ, γονείς του Ιωάννη του Βαπτιστή. Στον απλό λαό ο Συμεών και η Άννα αντιπροσώπευαν την τάξη εκείνων που πρόσμεναν την «παρηγορίαν του Ισραήλ» (Λουκ. 2:25) και την επαλήθευση των λόγων των προφητών την Μεσσιανική εποχή που αφορούσε τη λύτρωση της Ιερουσαλήμ (2:33).

Αναμφίβολα ο Ζαχαρίας προσευχόταν για την ανακούφιση του λαού Ισραήλ από τους εχθρούς του, όταν εκτελούσε τα καθήκοντά του μέσα στο ναό. Ασφαλώς θα προσευχόταν και θα επιθυμούσε να δει την λύτρωση της Ιερουσαλήμ όπως και οι άλλοι. Μια μέρα, ενώ ήταν στο ναό και θυμιάζε, παρουσιάστηκε μπροστά του ο άγγελος Γαβριήλ και του ανήγγειλε ότι η γυναίκα του Ελισάβετ θα έφερνε στον κόσμο ένα γιο. Όχι έναν οποιοδήποτε γιο, αλλά Εκείνον που θα ετοίμαζε στον Κύριο λαό «προδιατεθειμένον» (Λουκ. 1:17).

Του υποσχέθηκε ακόμη ότι ο Ιωάννης θα ήταν μεγάλος μπροστά στα μάτια του Θεού, δε θα έπινε «οίνο και σίκερα, αλλά θα ήταν γεμάτος με το Πνεύμα το Άγιο από την αρχή της γέννησής του» (1:15).

Ο Ιωάννης στεκόταν στην κορυφή της Παλαιάς Διαθήκης και της πυραμίδος των υπόλοιπων προφητών. Ήταν η έκφραση του Ναζηραίου πηθικού κώδικα. Το Πνεύμα το Άγιο θα τον **οδηγούσε** στην προσωπική του ζωή, θα τον **δίδασκε** και θα τον **προετοίμαζε** για τη διακονία του.

Ο Ιωάννης ήταν εκείνος που θα άνοιγε το δρόμο για το Χριστό κατά το πνεύμα και τη δύναμη του προφήτη Ηλία. Όταν οι γιοι των προφητών είδαν τον Ελισσαιέ να κτυπά τα νερά κι ο ποταμός να ανοίγει για να περάσει, είπαν: «το πνεύμα του Ηλία επανεπαύθει επί τον Ελισσαιέ» (Β' Βασ. 2:15). Με άλλα λόγια αναγνώρισαν τον Ελισσαιέ σαν απεσταλμένο του Θεού που αναπληρούσε τη θέση του Ηλία. Ο Ιωάννης ήταν ο κληρονόμος και ο διάδοχος του Ηλία, αλλά και όλων των προφητών της Παλαιάς Διαθήκης. Ο ίδιος ο Χριστός τον έβαλε στην ίδια μοίρα με τον Ηλία (Ματθ. 17:10-13). Εάν οι μαθητές του Χριστού πίστευαν στα λόγια του Κυρίου τους και δεν άκουγαν τους Φαρισαίους θα είχαν καταλάβει ότι αυτός για τον οποίο προφήτεψε ο Μαλακίας στο βιβλίο του ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής (Μαλ. 4:5,6). «Ιδού εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην».

Τα λόγια του αγγέλου στο Ζαχαρία «και πολλούς των υιών Ισραήλ θέλει επιστρέψει εις Κύριον τον Θεόν αυτών» (Λουκ. 1:16,17) είναι τα ίδια λόγια που λέει ο προφήτης Μαλακίας στο βιβλίο του «και αυτός θέλει επι-

στρέψει την καρδίαν των πατέρων προς τα τέκνα, και την καρδίαν των τέκνων προς τους πατέρες αυτών... (4:6).

Αργότερα ο Χριστός ανακήρυξε τον Ιωάννη μεγαλύτερο από προφήτη.

Ο Μαλαχίας τον αποκαλεί «απεσταλμένο άγγελου (αγγελιοφόρο) ο οποίος θέλει κατασκευάσει την οδόν έμπροσθεν του Κυρίου» (3:1). Ο Ιωάννης ήταν ο μοναδικός. Δεν υπήρξε άλλος σαν αυτόν. Και όμως παρέμεινε ένας απλός προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης που δε χάρηκε τα προνόμια εκείνων για τους οποίους άνοιγε το δρόμο της «κατά χάριν» σωτηρίας του Ιησού Χριστού, δωρεάν σε όσους Τον πίστευαν.

Στην ευλογία του Ιωάννη με το Πνεύμα το Άγιο συμμετείχαν και οι γονείς του. Όταν η Μαρία πήγε να επισκεφθεί την Ελισάβετ, ο ασπασμός της έκανε το βρέφος να σκιρτήσει μέσα της. Και τότε «επλήσθη **Πνεύματος Αγίου**» η Ελισάβετ και με υψωμένη φωνή την προσφώνησε «μπτέρα του Κυρίου μου» (Λουκ. 1:41-43). Το Πνεύμα της είχε αποκαλύψει ότι το βρέφος εκείνο που κυοφορούσε μέσα στα σπλάχνα της Μαρίας θα ήταν και δικός της Κύριος κάποια μέρα.

Μετά τη γέννηση του Ιωάννη, ο Ζαχαρίας πληρώθηκε με Πνεύμα Άγιο και προφήτεψε για την απολύτρωση του λαού Ισραήλ από τους εχθρούς του για να μπορούν άφοβα να λατρεύουν το Θεό. Προφήτεψε για τις υποσχέσεις που έδωσε ο Θεός στον πατέρα τους Αβραάμ. Είπε για τον Ιωάννη ότι θα ονομαζόταν προφήτης του Υψίστου (1:76) και ότι θα προετοίμαζε το δρόμο για τη σωτηρία των ανθρώπων με την «άφεσιν των αμαρτιών», επαληθεύοντας έτσι τα λόγια της προφητείας του Ησαΐα «Φωνή

βοώντος εν τη ερήμω, ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου, ευθείας κάμπετε εν τη ερήμω τας τρίβους του Θεού ημών» (Ησ. 4:3).

Οι ενέργειες του Αγίου Πνεύματος έγιναν ακόμη πιο έντονες όταν η Μαρία και ο Ιωσήφ πήγαν τον Ιησού στο ναό για να Τον αφιερώσουν στον Κύριο, κατά το Ιουδαϊκό έθιμο (Λουκ. 2:25-35). Τη στιγμή ακριβώς εκείνη μπήκε μέσα στο ναό ο Συμεών, άνθρωπος δίκαιος και ευλαβής που το Πνεύμα το Άγιο ήταν μαζί του. Το **Πνεύμα** του είχε αποκαλύψει ότι δε θα έβλεπε θάνατο πριν δει τον Χριστό του Κυρίου, δηλαδή το Μεσσία, Τον κεκριμένο Προφήτη, τον Αρχιερέα και τον Ερχόμενο Βασιλέα. Το Πνεύμα του αποκάλυψε ότι το βρέφος που κρατούσε στην αγκαλιά του δεν ήταν παρά ο **Σωτήρας** του κόσμου, **το Φως** το Αληθινό για τα έθνη και η **δόξα** για το λαό του Ισραήλ. Γυρνώντας στη Μαρία προφήτεψε για τη θλίψη που την περίμενε όταν θα ανέβαζαν το Γιο της στο σταυρό να πεθάνει.

Μετά το Συμεών μπήκε στο ναό η Άννα, κόρη του Φανουήλ από τη φυλή Ασήρ. Θεοφοβούμενη γυναίκα που, μετά το θάνατο του αντρός της, έμεινε στο ναό μέχρι τα βαθειά γηρατειά της λατρεύοντας το Θεό με νηστείες και προσευχές. Ήταν προφήτισσα (2:36-38) και **το Πνεύμα** του Θεού της αποκάλυψε ότι η ώρα της απολύτωσης για την Ιερουσαλήμ έγγραφε την έναρξή της με το βρέφος εκείνο που αντίκριζαν τα μάτια της. Η βεβαιότητά της ότι Αυτός είναι ο Λυτρωτής του Ισραήλ και όλου του κόσμου την έκαναν να δοξάζει τον Κύριο και να σκορπά παντού τα ευχάριστα νέα.

Συνεχίζεται

Η ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΗ

«Πολλοί συμφωνούν με τη γνώμη ότι έναυσμα αναζωπύρωσης της ζωής της Αποστολικής εκκλησίας Πεντηκοστής αποτέλεσε η αρχή του 20ού αιώνα, και στη συνέχεια μεταδόθηκε προοδευτικά σε άλλες εκκλησίες με διαφορετικά πιστεύω. Σήμερα συμβαίνει κάτι το πρωτοφανές. Παρατηρείται αύξηση του ενδιαφέροντος για το έργο του Αγίου Πνεύματος σε όλα τα δόγματα μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά. Είναι εμφανής η ανάγκη της εισόδου μέσα στην εκκλησία του εμπνευστή, του στρατηλάτη, της δύναμης του Αγίου Πνεύματος. Οκτώ από τις δέκα ψυχές που σώζονται, βρίσκουν το Σωτήρα τους σε εκκλησίες και διακονίες που πιστεύουν στο βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος. Ο δρόμος προς τα εμπρός εξαρτάται από την καθαρότητα των κινήσεων και των ενεργειών των εκκλησιών που πιστεύουν στην πείρα της «Πεντηκοστής».

Αυτός ήταν ο χαιρετισμός του αδελφού David Ostby, ποιμένα και υπεύθυνου του 16ου Διεθνούς Συνεδρίου Πεντηκοστής που πραγματοποιήθηκε στο Oslo της Νορβηγίας πρόσφατα.

Οι ερευνητές που μελέτησαν τις εξελίξεις της αναζωπύρωσης υποστηρίζουν ότι η αναζωπύρωση άρχισε σε διάφορα μέρη του κόσμου στις αρχές του αιώνα. Πρόδρομος της αναζωπύρωσης ήταν η Μεταρρύθμιση. Ακολούθησαν κι άλλες αναζωπυρώσεις που έρριξαν φως πάνω σε βασικές αλήθειες του Ευαγγελίου που είχαν αγνοηθεί. Αυτές, με τη σειρά τους, άνοιξαν το

δρόμο για την απόκτηση της εμπειρίας του βαπτίσματος με Πνεύμα Άγιο.

Μια από τις «προδρομικές αναζωπυρώσεις» είναι και η αναζωπύρωση της Ουαλίας, στην αρχή του αιώνα μας. Στο διάστημα της δυναμικής επίσκεψης του Αγίου Πνεύματος στο μέρος αυτό, εκατοντάδες χιλιάδες ψυχές σώθηκαν. Ο άνθρωπος που χρησιμοποίησε ο Θεός λεγόταν Evan Roberts. Σε μια προφητεία που έκανε, είπε: Το Άγιο Πνεύμα σαν ορμητικός άνεμος θα τυλίξει τη γη ολόκληρη στις φλόγες». Είπε ακόμα ότι η αναζωπύρωση αυτή θα αλλάξει τους Χριστιανούς και, από ταλαντευόμενους και διστακτικούς, θα τους μετατρέψει σε νικηφόρους ήρωες πίστεως».

Οι περισσότεροι ιστορικοί θεωρούν ότι το μικρό κατεστραμένο κτίριο στην οδό Azusa του Los Angeles της Αμερικής ήταν το μέρος που «έπεσε» η φωτιά του Αγίου Πνεύματος. Άρχισε πρώτα από τους λίγους μαθητές που παρακολουθούσαν Βιβλικά μαθήματα και για πρώτη φορά διδάχτηκαν την πείρα των πρώτων Χριστιανών με το Πνεύμα το Άγιο. Βαφτίστηκαν και άρχισαν να μιλάνε σε ξένες γλώσσες. Αυτή η ξεχωριστή εκστατική πείρα έπρεπε τώρα να αποκτήσει Βιβλικά θεμέλια γιατί ήταν ίδια με την αρχική πείρα της Πεντηκοστής. Το κύριο θέμα, στα μαθήματά τους απ' την Καινή Διαθήκη, ήταν ο αναστημένος και θριαμβευτής Κύριος που έκχεε το Πνεύμα Του.

Επιθυμία για Δύναμη «εξ Ύψους»

Μελετώντας την Καινή Διαθήκη ανακάλυψαν ότι οι πρώτοι Χριστιανοί είχαν περισσότερη δύναμη και ότι η βασιλεία του Θεού χαρακτηριζόταν από περισσότερες ενέργειες και χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος απ' ό,τι η ιστορία τους έλεγε. Εκείνο που έβλεπαν σαν επιτυχία, στην αρχή της μαθητείας τους, έβλεπαν να καταλήγει σε ένα νεκρό Χριστιανισμό χωρίς ενέργειες και χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Ο John Wesley είχε πει: «η αιτία ήταν η έλλειψη αγάπης και όχι η αδιαφορία για την ανάγκη των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος. Εξαιτίας της απουσίας των χαρισμάτων, η εκκλησία του Χριστού κατάντησε μια τυπική θρησκεία που δεν ξεχώριζε από τις άλλες ειδωλωλατρικές. Επειδή η φυσιολογική πνευματική ζωή απουσίαζε, οι ενέργειες του Αγίου Πνεύματος θεωρούνταν πολλές φορές φανατισμός.

Η Επιθυμία περνά στο επίπεδο της Υλοποίησης

Η πείνα και η δίψα μεγάλωνε όλο και περισσότερο. Υπάρχει ένας «νόμος ζωής» που λέει ότι εκείνος που διψά δεν ικανοποιείται αν δε βρει νερό να πει. Οι προετοιμασίες για το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο κατέληγαν πολλές φορές σε μετάνοια, σε εξομολόγηση, αλλά και σε προσευχή με νηστεία και πίστη. Κάποιο μήνυμα από το Άγιο Πνεύμα άνοιξε το δρόμο για νέες πνευματικές διαστάσεις, άγνωστες μέχρι τότε γι' αυτούς. Ένας άλλος «νόμος ζωής» λέει πως «ό,τι δεν βρίσκει τρόπο να εκφραστεί, πεθαίνει». Αυτή η πείρα γκρέμισε όλους

τους παλιούς φραγμούς και οδήγησε τη μικρή ομάδα των μαθητών σε εντατική μελέτη του Λόγου του Θεού. Τα παρακάτω σημεία προσθέτουν στην πείρα του βαπτίσματος με Πνεύμα Άγιο τη σφραγίδα της αξιοπιστίας.

1. Είναι μια πείρα που βρίσκεται στην Αγία Γραφή. Ο Χριστός την περιέγραψε πριν σταυρωθεί, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής την κήρυξε, ο Πέτρος την επιβεβαίωσε την ημέρα της Πεντηκοστής. Επισφραγίστηκε από τους πρώτους Χριστιανούς που πληρώθηκαν με Πνεύμα Άγιο.

2. Η πείρα είχε προφητική προέλευση. Σύμφωνα με τον προφήτη Ιωήλ θα πραγματοποιούταν τις τελευταίες μέρες για να φέρει μια πιο πλούσια σοδειά ψυχών στη βασιλεία του Θεού. Ο Κύριος βοηθά την εκκλησία Του τις τελευταίες μέρες με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

3. Το μυστικό της πείρας έγκειται στο βαθμό που κατοικεί ο Χριστός μέσα μας. Ο Θεός είναι επί το έργο Του. Το Άγιο Πνεύμα ήρθε και είναι ορατό από τα χαρίσματα που ασκούνται.

4. Η πείρα αυτή αποτελεί τη μεγαλύτερη υπόσχεση του Πατέρα. Ο Θεός ήθελε να δώσει στα παιδιά Του ένα ιδιαίτερο δώρο γι' αυτό και τους έδωσε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος.

Ο σεβασμός στο Λόγο του Θεού και η αποδοχή Του φύλαξε την κίνηση της Πεντηκοστής από το φανατισμό. Ο Λόγος του Θεού ήταν πάντα ρυθμιστής και έστεκε πάνω από κάθε όραση και προφητεία.

Συνέχεια και τέλος
στο επόμενο τεύχος
David Ostby

Οι ρίζες της πεντηκοστής μιλάνε...

Ευρώπη Σπυράντου

Μία φωνή ακόμη έκραζε από τα βάθη του 20ού αιώνα μαρτυρώντας τα μεγαλεία του Θεού. Ένας ακόμη μάρτυρας υψώνει τη φωνή του, προστιθέμενος στο λεγεώνα των μαρτύρων που με τ' αυτιά τους άκουσαν και με τα μάτια τους είδαν τι έκανε ο Θεός όταν έπεφτε η δύναμη του Αγίου Πνεύματος στους πιστούς.

Αυτοί που μελετάνε και παρακολουθούν τις εξελίξεις της αναζωπύρωσης στον κόσμο συμφωνούν ότι η αναζωπύρωση με την έκχυση του Αγίου Πνεύματος, όπως την ημέρα της Πεντηκοστής, πυροδοτήθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα. Από αυτή την ευλογία δεν στερήθηκε και η Ελλάδα. Γύρω στο 1920 επισκέφθηκαν την Ελλάδα δύο ξενιτεμένα παιδιά της, ο αδελφός Χαράλαμπος Μάμαλης και ο αδελφός Δικτυόπουλος. Με το μήνυμα της καινούριας ζωής που διέπεται και κυβερνάται από το Πνεύμα το Άγιο και με την εμπειρία των αποστόλων, όπως την περιγράφει η Αγία Γραφή στις Πράξεις 2:4, άρχισαν τις συναθροίσεις σε σπίτια πιστών τονίζοντας το βάπτισμα με Πνεύμα Άγιο, τη θεία θεραπεία και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Ένας από τους πολλούς αυτόπτες μαρτυρες που άκουσαν και είδαν τα μεγαλεία του Θεού και πληρώθηκαν με Πνεύμα Άγιο, είναι και η αδελφή μας Ευρώπη Σπυράντου, από την Κατερίνη.

Ζυμωμένη με τον πόνο και το δάκρυ, χήρα από τα 27 της χρόνια με μόνη συντροφιά τα δυο κορίτσια της. Το «μικρό της», όπως αποκαλεί τη Σοφία, έφυγε πρόσφατα από τη ζωή για να την αφήσει τελείως μόνη. Η ίδια όμως φωνάζει και λέει, «δεν είμαι μόνη, έχω το Χριστό μου συντροφιά και τους αδελφούς που δε με ξεχνούν. Με επισκέπτονται συχνά. Είμαι πολύ ευγνώμων στον Κύριο για όλους τους αδελφούς, ιδιαίτερα όμως για την αδελφή Α. Χ. που πολύ με βοηθάει». (Δεν αναφέρουμε το όνομα για λόγους λεπτότητας, γιατί δεν μας δόθηκε η ευκαιρία να επικοινωνήσουμε με την αδελφή και να

τη ρωτήσουμε αν θέλει να αναφερθεί το όνομά της).

Η αδελφή Ευρώπη γεννήθηκε στον Πόντο της Ορδού. Δε θυμάται πότε ακριβώς, θυμάται όμως πως διανύει τώρα το 94ο έτος της ηλικίας της. Ο πατέρας της ήταν γνώστης της αλήθειας. Η μητέρα της πίστεψε στον Κύριο όταν ήταν νέα. Η μητέρα της, αν και δεν πήγε στο σχολείο, να μάθει γράμματα, έμαθε να διαβάζει την Αγία Γραφή από μια πιστή αδελφή που της δίδαξε τα πρώτα γράμματα. «Κάθε Κυριακή, Τρίτη και Πέμπτη μας έπαιρνε από το χέρι και μας πήγαινε στην εκκλησία. Η εκκλησία ήταν πολύ μακριά, στην άλλη άκρη της αγοράς και οι κίνδυνοι μέσα στη νύχτα πολλοί. Εκείνη αψηφούσε τα πάντα και με το φαναράκι στο χέρι, μας πήγαινε στη συνάθροιση. Ενθύμιο της πισιότητάς της στον Κύριο και της επιθυμίας της να μας δει μέσα στην κοινωνία των πιστών είναι η χρυσόδετη αυτή Γραφή που μου δώρισε όταν έγινα 20 χρονών (σπκώνει με καμάρι τη Γραφή της και τη δείχνει). Ποτέ μου δεν την αποχωρίστηκα. Πάντα μαζί μου την κουβαλούσα. Στην εξορία εδώ κι εκεί ήταν το όπλο μου, ο ανεφοδιασμός μου με τα πνευματικά πυρομαχικά που τα είχα τόσο πολύ ανάγκη για να πολεμήσω τον εχθρό της ψυχής μου. Με τον άνδρα μου έζησα μόνον επτά χρόνια. Το πρώτο μου παιδί,

η Ευτυχίτσα, ορφάνεψε όταν ήταν 23 ημερών».

«Μια μέρα ήρθε στο σπίτι μου η εξαδέλφη μου, η Λαμπριανάδα, και μου λέει: Έλα ν' ακούσεις έναν κήρυκα. Τα κηρύγματά του σε τραβάν. Είναι γεμάτος φωτιά και κηρύπτει με μεγάλη δύναμη.

Μέσα μου είπα, τι θα χάσω να πάω; Πήγα. Όπως μου το είπε έτσι ήταν. Ο Λόγος του Θεού έβγαινε από το στόμα του με εξουσία και μιλούσε μέσα στην καρδιά μου. Ό,τι έλεγε το πίστευα και το δεχόμουνα.

Μια μέρα καθώς προσευχόμουνα στον Τιμόθεου Σιδηρόπουλου ο Κύριος με βάπτισε με Πνεύμα Άγιο και μίλησα σε ξένες γλώσσες. Από τότε πήρα δύναμη και δε φοβόμουνα τίποτα. Το ομολογώ παντού όπου πάω. Πριν φοβόμουνα να πω δυο λόγια για τον Κύριο μπροστά σε κόσμο.

Όταν τη ρωτήσαμε αν ήθελε να πεθάνει, απάντησε «κι αυτή τη στιγμή ακόμη θέλω να πεθάνω· είμαι έτοιμη».

Η αδελφή μας θα μείνει αξέχαστη για τις βαθιές της ρίζες στον Κύριο που ούτε η θλίψη ή η στενοχώρια, ούτε ο διωγμός ή η πείνα, ούτε η γυμνότης ή ο κίνδυνος δε μπόρεσαν να τη χωρίσουν από την αγάπη του Χριστού.

**Το περιοδικό συντηρείται αποκλειστικά
από τις συνδρομές των αδελφών.
Κάθε προσφορά είναι ευπρόσδεκτη.**

Εσύ και τα ΠροβλήΜαΤα

Ολος ο κόσμος έχει προβλήματα. Δεν υπάρχει κανείς άνθρωπος πάνω στον πλανήτη αυτό που να μην αντιμετωπίζει κάποιο πρόβλημα, οικονομικό, οικογενειακό, σωματικό ή ψυχικό. Η ζωή έγινε δύσκολη χωρίς αξίες, γιατί ο άνθρωπος απομακρύνθηκε από το Θεό με αποτέλεσμα να 'ρθει η δυστυχία και να παρουσιαστούν προβλήματα.

Ίσως να ήθελες να μάθεις την πηγή όλων αυτών των προβλημάτων. Ποια είναι τα αίτια της ύπαρξής τους; Ποιος τα δημιουργήσει;

1. Η απάντηση είναι η εξής: Προήλθαν από την έλλειψη πίστης στο γραπτό Λόγο του Θεού. Όταν δεν πιστεύεις στο Λόγο του Θεού είναι σα να μην πιστεύεις στον Ίδιο το Θεό. Κι αυτό επειδή ο Θεός και ο Λόγος Του είναι δύο ακώριστα πράγματα. Οπότε, αφού δεν πιστεύεις στο Λόγο του Θεού, δεν Τον διαβάζεις και ζεις με τα προβλήματά σου. Ο Λόγος του Θεού είναι το μοναδικό κλειδί που ανοίγει την πόρτα των απαντήσεων σε όλα τα προβλήματα. Είναι το μόνο φάρμακο που σκοτώνει τα μικρόβια. Σ' Αυτόν βρίσκεται το μυστικό της επιτυχίας και της ευτυχίας σου.

Μεγάλο σφάλμα κάνουν αυτοί που δεν διαβάζουν το Λόγο του Θεού γιατί σ' Αυτόν μέσα αποκαλύπτεται ο Ίδιος ο Θεός, που κύριο μέλημά Του είναι να εκπληρώνει τις υποσχέσεις Του που περιέχονται σ' Αυτόν: «Εγώ θέλω ταχύνει να εκπληρώσω τον Λόγον μου» (Ιερ. 1:12). Ο Θεός δεν είναι άνθρωπος για να πει ψέματα ούτε γιος ανθρώπου για να αλλάξει σκέψη. Είπε και εκτέλει. Μίλησε και μένει πιστός σ' αυτά που είπε. Γι' αυτό ο Λόγος Του έχει δύναμη.

Σφάλμα επομένως κάνουν αυτοί που δε συνηθίζουν στους άλλους να μελετούν το Λόγο του Θεού.

Σφάλμα κάνουν και αυτοί που μεταβάλουν το γραπτό Λόγο του Κυρίου σε φιλοσοφία και δόγμα.

Ο Λόγος του Θεού είναι ενεργός, ελευθερώνει τον άνθρωπο από τα δεσμά της αμαρτίας, δίνει λύση στα προβλήματά του.

Ο Ιησούς είπε: «Εάν σεις μείνιτε εν τω λόγω τω εμώ είσθε αληθώς μαθηταί μου· και θέλετε γνωρίσει την αλήθειαν και η αλήθεια θέλει σας ελευθερώσει» (Ιωάν. 8:31,32). Μαθητής λέγεται εκείνος που φοιτά σε κάποιο σχολείο, και μαθητής του Χριστού λέγεται εκείνος που μελετά το Λόγο του Θεού. Η μελέτη του Λόγου του Θεού κάνει τον άνθρωπο μαθητή του Χριστού και η εφαρμογή Του, Χριστιανό.

2. Η άγνοια του Λόγου του Θεού είναι η αιτία για το ψυχικό πρόβλημα που έχεις, για το άγχος, τη στεναχώρια, τη λύπη και τη φοβία σου. Αν γνώριζες το Λόγο του Θεού θα ήξερες ότι στον Ψαλμό κζ' λέει: «Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι φως μου και σωτηρία μου· τίνα θέλω φοβηθεί; ο ΚΥΡΙΟΣ είναι δύναμις της ζωής μου, από τίνος θέλω δειλιάσει;» Αν το πρόβλημά σου ήταν η αρρώστια σου, και μελετούσες το Λόγο του Θεού θα ήξερες ότι λέει: «ο ΚΥΡΙΟΣ είναι ο θεραπεύων». «Εάν ζητήσεται τι εν τω ονόματι μου, εγώ θέλω κάμει αυτό» (Ιωάν. 14:14). Αν το πρόβλημά σου είναι οικονομικό, θα ήξερες ότι ο Λόγος του Θεού λέει: «αλλά ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού, και την δικαιοσύνην αυτού· και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή» (Ματθ. 6:33). Επίσης λέει: «Διότι δεν υπάρχει στέρσις εις τους φοβουμένους αυτόν. Οι πλούσιοι πτωχεύουσι και πεινώσιν· αλλ' οι εκζητούντες το Κύριον δεν στερούνται ουδενός αγαθού» (Ψαλμ. 34:9,10).

Εξακολουθείς να αναρωτιέσαι γιατί έχεις προβλήματα; Αν πίστευες στο Λόγο του Θεού και τον μελετούσες, γιατί ο Ίδιος ο Θεός μιλάει σ' Αυτόν, θα ήξερες πως να αντιμετωπίσεις και να λύσεις τα προβλήματά σου.

Πάρε μια καινούρια απόφαση από φέτος: να μελετάς το Λόγο του Θεού καθημερινά και να υπακούς σ' αυτά που λέει.

Δημήτριος Κοσπέτας
Ποιμένας Εκκλησίας Ν. Υόρκης

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΕ ΤΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

Γιατί ασχολούμαστε με τον προγραμματισμό μιας εκδρομής περισσότερο χρόνο απ' ό,τι με την προσευχή; Γιατί δίνουμε περισσότερη σημασία σε μια παιδική γιορτή από την προσευχή; Γιατί πηγαίνουμε εγκαίρως στις πρόβες της χορωδίας αλλά αργούμε να πάμε στην ώρα της προσευχής;

Η **προσευχή** είναι ο μόνος σίγουρος και ασφαλής τρόπος για ευλογία, δύναμη, πνευματική και αριθμητική αύξηση. Κι όμως την παραμελούμε και δεν της δίνουμε την αξία που της πρέπει. Έχουμε ένα δυνατό όπλο στα χέρια μας και αγνοούμε την αξία του.

Φέτος κάνε την ΠΡΟΣΕΥΧΗ κύριο μέλημά σου. Ρίξε όλο το βάρος σου σ' αυτή. Κάνε ένα πρόγραμμα προσευχής όπου θα συμμετέχουν μικροί και μεγάλοι (αν είσαι ποιμένας). Βάλε νέους στόχους και υιοθέτησε τρόπους για να τους πετύχεις και θα δεις πόσο θα ωφεληθεί και θα αυξηθεί ως το τέλος του χρόνου η εκκλησία σου.

Ο Χριστός έδωσε αξία στην προσευχή

Ο Χριστός έδωσε μεγάλη αξία και έμφαση στην προσευχή. Προσευχόταν το πρωί, προσευχόταν πολύ ώρα (Μάρκ. 1:35), προσευχόταν και έπειτα εργαζόταν. Ο χρόνος, ο τόπος, οι συνθήκες κάτω από τις οποίες προσευχόταν ο Χριστός πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο μελέτης και

προβληματισμού για όλους μας.

Γιατί άραγε ο Χριστός αποκάλεσε το σπίτι του Θεού «οίκο προσευχής» όταν αντίκρυσε την ασυδοσία και εκμετάλλευση των αργυραμοιβών μέσα στο ναό και δεν τον αποκάλεσε οίκο κηρύγματος ή οίκο θεραπείας; Αν και αυτά περιλαμβάνονται στα καθήκοντα της εκκλησίας, ο Κύριος όμως έδωσε περισσότερη αξία και προτεραιότητα στην προσευχή. «Ο οίκος μου, οίκος προσευχής θέλει ονομάζεσθαι...» (Ματθ. 21:13).

Η Προσευχή πρέπει να έχει σκοπό

Η προσευχή δεν πρέπει να είναι αόριστη. Πρέπει να έχει συγκεκριμένο στόχο και να γίνεται με σκοπό. Ο κυριότερος βέβαια σκοπός δεν είναι άλλος από το να γίνεται το θέλημα του Θεού στη ζωή μας και στην εκκλησία μας. Και το θέλημα του Θεού είναι να παίρνουμε απάντηση από τον Ίδιο.

Πολλοί θεωρούν την προσευχή καθήκον, άλλοι υποχρέωση και υπάρχουν και κείνοι που προσεύχονται για να απαλλάξουν τη συνείδησή τους από την ενοχή ότι δεν προσεύχονται.

Οι Φαρισαίοι προσεύχονταν για επίδειξη και φυσικά έπαιρναν το μισθό τους. Πολλές προσευχές πέφτουν στο κενό πριν αγγίξουν τον ουρανό γιατί δεν περιμένουμε να πάρουμε απάντηση από το Θεό.

Όταν προσευχόταν ο Χριστός, άνοι-

γε ο ουρανός και μιλούσε ο Θεός: «Βαπτισθέντος και του Ιησού, και προσευχομένου, ανοίχθη ο ουρανός και κατέβη το Πνεύμα το Άγιον εν σωματική μορφή... και έγινε φωνή εκ του ουρανού, λέγουσα Συ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις σε ευπρεστήτην» (Λουκ. 3:21,22).

Το ίδιο έγινε επάνω στο όρος της μεταμόρφωσης όταν πήγε με τρεις απ' τους μαθητές Του να προσευχηθεί: «Και ενώ προσύχεται, αλλοιώθη η όψη του προσώπου αυτού... και έγινε φωνή εκ της νεφέλης, λέγουσα, Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτού ακούετε» (Λουκ. 9:35).

Η προσευχή δεν είναι δρόμος χωρίς επιστροφή. Μιλάς στο Θεό και περιμένεις να σου μιλήσει κι Εκείνος. Μην κάνεις σαν μερικούς που ανοίγουν το τηλέφωνο και λεν ό,τι έχουν να πουν αλλά δεν περιμένουν να πάρουν απάντηση.

Ο Θεός μιλά, αρκεί να Του δώσεις την ευκαιρία. Μην κλείνεις το τηλέφωνο πριν ακούσεις τι έχει να σου πει.

Κάθε πιστός πρέπει να συμμετέχει στην προσευχή

Η προσευχή δεν είναι μόνο για τον ποιμένα και το πρεσβυτέριο, αν και αυτοί πρέπει να δίνουν το καλό παράδειγμα. Είναι για όλους. Δυστυχώς αν πάρουμε υπ' όψη μας τη προέλευση των αδελφών στην προσευχή καταλαβαίνουμε πως δεν εκτιμάται όσο θα έπρεπε.

Εμφανές είναι ότι η προσευχή παραμελείται περισσότερο από κάθε άλλη εκδήλωση της εκκλησίας. Ενώ ξοδεύουμε ώρες για να προγραμματίσουμε ένα συνέδριο, μια πορεία για το Χριστό, οι ώρες που δαπανούμε στην προσευχή περιορίζονται σε λεπτά ή και δευτερόλεπτα.

Μην απορείς γιατί δεν παίρνεις απάντηση στα καυτά σου προβλήματα. Μην απορείς γιατί η εκκλησία σου είναι πίσω πνευματικά και αριθμητικά. Κάνε μια εξέταση του εαυτού σου πρώτα και έπειτα της εκκλησίας που ποιμαίνεις και μέτρησε τις ώρες που δαπανάς στην προσευχή. Πότε ήταν η τελευταία φορά που πάλεψες

σαν τον Ιακώβ και πήρες απάντηση από το Θεό;

Πολλοί αδελφοί δεν πηγαίνουν στην ώρα της προσευχής γιατί ποτέ δεν τους μίλησε κανείς, ούτε τους κήρυξε για την αξία της. Κάνε μερικά μαθήματα πάνω στο θέμα αυτό. Τόνισε την αναγκαιότητά της. Ενθάρρυνε τους αδελφούς να είναι συνεπείς στην προσευχή. Με κάθε αγγελία που κάνεις μην ξεχνάς να υπενθυμίζεις την ώρα της προσευχής, που γίνεται πριν τη συνάθροιση ή μετά απ' αυτή.

Υπάρχει δύναμη στην προσευχή και όποιος έμαθε να προσεύχεται παίρνει απ' τη δύναμή της.

1. Ποιοι πρέπει να παίρνουν μέρος στην προσευχή; Ο Ιωήλ λέει: «Σαλπίατε σάλπιγγα εν Σιών, αγιάσατε νηστεϊαν, κηρύξατε σύναξιν επίσημον. Συναθροίσατε τα νήπα, και τα θηλάζοντα μαστούς». Όλοι πρέπει να παίρνουν μέρος στη προσευχή.

2. Επίσης υποδεικνύει ποια πρέπει να είναι τα αιτήματα του λαού: «Φείσαι, Κύριε του λαού σου» (Λυψίσου, Κύριε του λαό σου).

3. Λέει ακόμη και τί θα συμβεί όταν προσεύχονται: ο Θεός θα ακούσει, θα ελεήσει, θα δώσει, θα φυλάξει και –το πο σπουδαίο– θα εκκείει το Πνεύμα Του το Άγιο (Ιωήλ 2:15-32).

Η προσευχή αποτελεί το σφυγμό της εκκλησίας. Είναι η οπονδυλική στήλη που κρατά το σώμα του Χριστού, την εκκλησία, στη ζωή, στην ενότητα. Ο διάβολος μας τύφλωσε ρίχνοντας στάχτες στα μάτια μας με τα διάφορα προγράμματα που παίρνουν την προτεραιότητα στη ζωή μας και στη ζωή της εκκλησίας. Βέβαια κι αυτά έχουν τη θέση τους, όμως χωρίς το φυτίλι που ανάβει τη φλόγα, όλα είναι σβυσμένα κάρβουνα. Και το φυτίλι αυτό είναι η προσευχή.

Διπλασίασε το δυναμικό της προσευχής σου αυτό το χρόνο και θα δεις θαυμάσια πράγματα να γίνονται στη ζωή σου και στην εκκλησία σου.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ

(συνέχεια)

29η Ερώτηση: Ποιός ο σκοπός του βαπτίσματος μ' Άγιο Πνεύμα; Να λάβουμε ΔΥΝΑΜΗ.

Ο Ιησούς μετά την ανάστασή Του παράγγειλε στους μαθητές Του: (Πράξεις Α' 8) «θέλετε λάβει ΔΥΝΑΜΙΝ όταν επέλθει το Άγιο Πνεύμα εφ' υμάς και θέλετε είσθε εις εμέ **μάρτυρες** και εν τη Ιερουσαλήμ και εν πάσει τη Ιουδαία και Σαμάρεια και έως εσχάτου της γης» (Λουκάς ΚΔ' 49). «... Καθίσατε εν τη πόλει της Ιερουσαλήμ εωσού ενδυθείτε ΔΥΝΑΜΙΝ εξ ύψους».

Πράγματι οι απόστολοι και γενικά όλοι οι χριστιανοί με το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος που έλαβαν την μέρα της Πεντηκοστής άλλαξαν, **δυναμωσαν**. Γιατί;

Α) Έλαβαν δύναμη για μαρτυρία: Πριν την Πεντηκοστή κλείσθηκαν σε σπίτια για τον φόβο των Ιουδαίων (Ιωάννης κ' 19). Μετά μαρτύρησαν με δύναμη-παρηγοσία μέχρι... θανάτου. (Μόνο ο Ιωάννης πέθανε γέροντας-εξόριστος στην Πάτμο). Ο δειλός και αρνητής Πέτρος **έλαβε δύναμη** την ημέρα της Πεντηκοστής και με την **μάχαιρα του Πνεύματος**, το Λόγο του Θεού **έφερε σε κατάνυξη την καρδιά» 3.000 ψυχών** (Πράξεις Β' 37).

Ο Πέτρος και Ιωάννης μπροστά στους άρχοντες του λαού δεν φοβήθηκαν. Μαρτύρησαν με παρηγοσία, ώστε οι άρχοντες ΕΘΑΥΜΑΣΑΝ και αναγνώρισαν ότι αυτοί είναι με τον Ιησού γιατί «θεωρούντες τη παρηγοσίαν αυτών και πληροφορηθέντες ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι και ιδιώται» (Πράξεις Δ' 13).

Β) Έλαβαν δύναμη για προσευχή: Όταν ο Χριστός προσευχόταν στην Γεσθημανή οι μαθητές αντί να προσεύχονταν κοιμούνταν. Τρεις φορές ο Χριστός τους ξύπνησε... Ματθαίος ΚΣΤ' 44. Μετά την Πεντηκοστή **έλαβαν δύναμη** για να προσεύχονται **όλη τη νύχτα** (Πράξεις ΙΒ' 12).

Πριν 16 χρόνια περίπου, νιάτα των εκκλησιών μας, αρκετοί φοιτητές, προσευκόμασταν σε Συνέδριο Νέων στο Πόρτο Ράφτη. Ο Κύριος όλη την νύχτα βάπτισε μ' Άγιο Πνεύμα. Η δύναμη για προσευχή ήταν πολύ δυναμική. Δεν θέλαμε να σταματήσει η προσευχή. Έως τις 7 το πρωί. Γιατί; γιατί ήρθε πάνω μας η δύναμη για προσευχή.

Γ) Έλαβαν δύναμη για ν' αντιμετωπίσουν θαρραλέα τον διωγμό.

Ο πρωτομάρτυρας Στέφανος «πλήρης πίστεως και Πνεύματος Αγίου» ήταν μπροστά στο Συνέδριο για απολογία εναντίον των συκοφαντών του. «Πάντες οι καθήμενοι εν τω Συνεδρίω είδαν το ΠΡΟΣΩΠΟΝ αυτού ως πρόσωπον ΑΓΓΕΛΟΥ» (Πραξ. ΣΤ' 15). Αργότερα ενώ λιθοβολούσαν τον Στέφανο έλεγε: «Κύριε μη λογαριάσης εις αυτούς την αμαρτίαν ταύτην...» (Πράξ. Ζ' 60).

Το Άγιο Πνεύμα έδωσε δύναμη στον Στέφανο ώστε το πρόσωπό του να μη φαίνεται ... συγχυσμένο, νευρικό, αλλά σαν **πρόσωπο αγγέλου** ακούγοντας τους συκοφάντες.

Έλαβε δύναμη **να συγχωράει μέχρι θανάτου** τους φονιάδες του.

Δ) Δύναμη για διακονία υπερφυσική.

Οι απόστολοι μετά την Πεντηκοστή από το μαθητικό στάδιο μπήκαν στο αποστολικό. Από την ανθρώπινη υπηρεσία προβιβάστηκαν στην υπερφυσική διακονία. Στ' αλήθεια, πόσα άτομα βοήθησαν να γίνουν χριστιανοί πριν την Πεντηκοστή; Πόσες χιλιάδες πίστεψαν μετά την Πεντηκοστή; (3.000 την Πεντηκοστή. 5.000 άνδρες αργότερα: πράξεις Δ' 4...). Ο Πέτρος πριν την Πεντηκοστή με το μαχαίρι έκοψε το αυτί του Μάλχου. Ιωάννης ΙΗ' 10). Την Πεντηκοστή με «το Μαχαίρι του Πνεύματος» **κατάκέντησε 3.000 καρδιές** και σώθηκαν. Αργότερα η διακονία του χαρακτηριζόταν από τα πολλά υπερ-

φυσικά θαύματα «ώστε έφερον έξω εις τας πλατείας τους ασθενείς και έθεταν επί κλινών ...διά να επισκίαση καν «**η σκιά του Πέτρου**» (Πράξεις Ε΄ 15).

Οι μαθητές πριν την Πεντηκοστή είχαν μια υπηρεσία με πολλές αδυναμίες. Αδυνάπσαν να θεραπεύσουν τον επιληπτικό γιο (Ματθαίος ΙΖ΄ 16). Μετά την Πεντηκοστή η διακονία τους έγινε πιο υπερφυσική...

Ε) Δύναμη για αγιασμό.

«... Σπουδαίο «κεφάλαιο» ο αγιασμός γιατί χωρίς του αγιασμού ουδείς θέλει ιδεί τον Κύριο» (Εβραίους ΙΒ΄ 14). Είν' αλήθεια ότι ο αγιασμός αρχίζει από την στιγμή που γεννιέσαι χριστιανός δηλ. από τότε που αναγεννιέσαι με το Άγιο Πνεύμα (Ιωάννης Γ΄ 3-5). Ο αγιασμός όμως φαίνεται από τον καρπό του Πνεύματος: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια» (Γαλ. ε΄ 22). Άρα για να έχεις ολοκληρωμένη αγιασμένη ζωή πρέπει να γεμίσεις με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος ώστε να έχεις δύναμη ν' αγαπάς, να χαιρέσαι, να ειρηνεύεις, να μακροθυμείς, να αγαθοποιείς, να εγκρατεύεσαι...

Ο Ιωάννης και ο Ιάκωβος όταν είδαν την αδιαφορία των Σαμαρειτών για την επίσκεψη του Ιησού είπαν: «Κύριε, θέλεις να είπωμεν να κατεβή πυρ από τον ουρανό και να αφανίσθ αυτοί;» (Λουκάς Θ΄ 54).

Μετά όμως που βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα ήρθε μέσα τους πιο δυναμικά η Αγάπη. Ο Ιωάννης στις επιστολές του γράφει εμπνεόμενος από Αγάπη.

Μια χριστιανή όταν αναγεννήθηκε αγαπούσε όλους εκτός τους ...μελαχροινούς! Μόλις βαπτίστηκε μ' Άγιο Πνεύμα αμέσως πήγε κι αγάλιασε τους ...μαύρους.

30η Ερώτηση: Είναι σωστό να στηρίζουμε την διδασκαλία του βαπτίσματος μ' Άγιο Πνεύμα στο Α΄ Κορινθίους ΙΒ΄ 13;

ΟΧΙ. Είναι λάθος.

Ο Leith Samuel στο βιβλίο του που κυκλοφορεί στην Ελλάδα με τίτλο: «το Άγιο Πνεύμα σήμερα» γράφει: «Δι ενός Πνεύματος εβαπίσθημεν εις εν σώμα» (Α΄ Κορινθ. ΙΒ΄ 13). Δηλ. λέει όποιος είναι μέλος του Σώματος του Χριστού είναι βαπτισμένος μ' Άγιο Πνεύμα... Λάθος. Εδώ δεν αναφέρεται καθόλου για το βάπτισμα στο Άγιο Πνεύμα. Εδώ αναφέρεται για το βάπτισμα στο... Σώμα του Χριστού. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής βάπτισε στο νερό. Ο

Χριστός βαπτίζει στο Άγιο Πνεύμα. Το Άγιο Πνεύμα, με την αναγέννηση, μας βαπτίζει (δηλ. μας ενσωματώνει) στο Σώμα του Χριστού. Το Άγιο Πνεύμα δεν μας βαπτίζει στο Άγιο Πνεύμα, αλλά μας «βαπτίζει» στο Σώμα - στην εκκλησία.

31η Ερώτηση: Βαπτίζομαστε μ' Άγιο Πνεύμα την στιγμή της αναγέννησης;

Στο βιβλίο «Πνευματικά» σελίδα 45, 46 του αγαπητού Ζερβ. διαβάζουμε ότι «οι μαθητές την Πεντηκοστή που βαπτίστηκαν μ' Άγιο Πνεύμα τότε αναγεννήθηκαν... Δεν αναγεννήθηκαν οι μαθητές πριν την Πεντηκοστή». Λάθος.

Είναι δυνατόν ο Ιησούς με την πρώτη Του συνάντηση στον Νικόδημο να κηρύξει για την αναγέννηση και να μην κήρυξε ποτέ στους μαθητές του; Είναι δυνατόν ο Χριστός να λείε στους μαθητές του (εννοείται πριν την Πεντηκοστή) «...χαιρέστε μάλλον ότι τα ονόματά σας εγράφησαν εν τοις ουρανοίς...» (Λουκάς Ι΄ 20) και να μην ήταν αναγεννημένοι; Είναι δυνατόν ο Ιησούς να λείε σε μη αναγεννημένους δηλαδή στους μαθητές του: «είσθε καθαροί, δια τον λόγο τον οποίον ελάλησα προς εσάς» «...σεις είσθε καθαροί αλλ' ουκί πάντες διότι ήξερε εκείνον όσος έμελλε να παραδώσει αυτόν...» (Ιωάννης ΙΕ΄ 3, Γ΄ 10, 11).

Όλοι οι 12 μαθητές (εκτός ο Ιούδας) ήταν «καθαροί» αναγεννημένοι. Εγκατέλειψαν τα σπία τους κι ακολούθησαν τον Ιησού. Ήταν δυνατόν ο Χριστός να τους αποστέλλει να κηρύττουν το Ευαγγέλιο, πριν την Πεντηκοστή, και να μην είναι αναγεννημένοι; (Λουκάς Θ΄ 2, Ματθ. Ι΄ 6-7). Δεν κήρυτταν την βασιλεία του Θεού; Πως θα την κερδίσουν οι ακροατές τους αν δεν κηρύξουν γέννηση «άνωθεν»: Εξ ύδατος (= Λόγος) και Πνεύματος (γέννηση από το Άγιο Πνεύμα) Ιωάννης Γ΄ 4,5. Μπορούσαν να κηρύττουν οι μαθητές κάτι που δεν είχαν πειραματιστεί; Άρα οι μαθητές ήταν αναγεννημένοι πριν την Πεντηκοστή.

Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

**3ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
AGLOW ΣΤΗΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ**
Παρασκευή 30 Οκτωβρίου -
Κυριακή 1 Νοεμβρίου 1992
Θέμα: Ο Ιησούς λέει «έλθετε προς με»

Πάνω από τρεις χιλιάδες γυναίκες από 28 χώρες του κόσμου κυρίως από τη Ρωσία, Ουκρανία, Λιθουανία, Πολωνία, Ουγγαρία, Τσεχοσλοβακία, τέως Γιουγκοσλαβία, τέως Α. Γερμανία, Αλβανία κ.λ.π. συναντήθηκαν το τελευταίο Σαββατοκύριακο του Οκτώβρη στην χρυσή πόλη της Πράγας. Σκοπός τους, να γνωριστούν και να γνωρίσουν, να χαρούν και να χαρίσουν τη χαρά του Ιησού που δίνεται πλούσια σ' εκείνους που «έρχονται προς Αυτόν».

Τρεις χιλιάδες γυναίκες προερχόμενες από διαφορετικά πολιτικά, θρησκευτικά, κοινωνικά και οικονομικά στρώματα, είχαν το προνόμιο να άδουν και να ψάλλουν μαζί, με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές και να «κροτήσουν» χέρια ευχαριστίας για τον Σωτήρα της ψυχής τους. Το «έλθετε προς με» του Ιησού είδαμε να πραγματοποιείται ολοφάνερα στην τελευταία 10ετία του 20ού αιώνα, μιας και στο πρόσταγμα της φωνής Του, που μέχρι σήμερα ακούγεται αναλλοίωτη ανταποκρίθηκαν γυναίκες από τις μακρινές φυλακές της Σιβηρίας, της κλειστής κοινωνίας της Αλβανίας, μέχρι γυναίκες της Νότιας Αμερικής και της Βουδιστικής Κορέας. Το μήνυμα που ήρθε από την Νότια Αμερική είναι ότι 400 γυναίκες την ώρα -σύμφωνα με τις στατιστικές- δίνουν την καρδιά τους στο Χριστό!

Το μήνυμα της αγάπης του Χριστού από τις ομάδες γυναικών AGLOW συνοδευόμενο από

κοινωνική προσφορά, -όπως π.χ. σε γυναικείες φυλακές, νοσοκομεία- έφτασε σε κάθε γωνιά της γης. Το ευρωπαϊκό συνέδριο που στο σύνολό του εκπροσωπήθηκε από γυναίκες ανατολικών χωρών που πρόσφατα δέχτηκαν την αγάπη του Σωτήρα και Του χάρισαν την καρδιά τους, είχε παλιά αλλά ευχάριστα νέα για όλους. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθες, σήμερα και στους αιώνες. Η φωνή Του συνεχίζει να ακούγεται ζεστή και φιλική, «έλθετε προς με» αλλά και συμβουλευτική, και προστακτική «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη...» «Σημεία θα επακολουθήσουν...».

Εκατοντάδες γυναίκες δέχτηκαν τον Χριστό για Κύριό τους, θεραπεύτηκαν από ασθένειες, ενώ πολλές από αυτές βαπτίστηκαν με Άγιο Πνεύμα, ύστερα από προσευχή που έγινε από άνδρες αδελφούς -συμβούλους- στο συνέδριο, που είχαν την ευθύνη και την εξουσία που το Άγιο Πνεύμα έδινε σ' αυτούς. Το πιο συγκλονιστικό συμβάν στο χώρο του συνεδρίου ήταν η αμοιβαία εξομολόγηση και συγκώρηση από γυναίκες εκπροσώπους κρατών που βρίσκονται αυτήν την στιγμή σε εμφύλια εμπόλεμη κατάσταση. Η αγάπη του Χριστού έσφιξε άλλη μια φορά αυτούς που δεν αρνήθηκαν να δεχτούν και να δώσουν τη συγγνώμη τους, αλλά αρνήθηκαν όλα τα άλλα, για να κερδίσουν το έζοχο της γνώσεως του Κυρίου Ιησού.

Η γυναικεία προσφορά και παρουσία στο έργο διάσωσης αθάντων ψυχών για άλλη μια φορά απέδειξε ότι δεν είναι ευκαταφρόνητη.

Η Ελλάδα εκπροσωπήθηκε στο συνέδριο από δέκα γυναίκες AGLOW από Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Κατερίνη-Κορινό.

Ευχή και προσευχή όλων μας είναι να συ-

νεργαστούμε σ' αυτό το έργο προσφέροντας ό,τι πολύτιμο έχουμε στην ψυχή μας και ό,τι πιο χρήσιμο στα χέρια μας, υλικά που μας χάρισε ο Κύριός μας κατά τον πλούτο της δόξας Του, και να δουλέψουμε για να χαρούμε την χαρά της προσφοράς, της θυσίας και της συγκομιδής των Πνευματικών καρπών.

Δώρα Σιδηροπούλου - Βαρσάμπ

48η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛ. ΕΚΚΛ. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Στην αδελφική Εκκλησία Κατερίνης από 29 έως 31 Οκτωβρίου 1992 πραγματοποιήθηκε η 48η Γενική Επίσημη Συνέλευση των Εργατών της Συνόδου μας.

Τα νέα των εργατών ήταν ευχάριστα. Παρ' όλα αυτά νιώθουμε ελλειπίες ως προς την αποστολή μας. Τα νέα που μας ανακοίνωσε ο αδ. Κατσιγιαννης Θανάσης για το «ΕΛΛΑΣ 62», το τηλεοπτικό κανάλι και τα νέα του Π.Ι.Σ. από τον αδ. Ηλία Αρμένη για τα «Στέκια Ελπίδας» μας συγκίνησαν. Ιδιαίτερα χαρήκαμε που έχουμε εργάτες που αφιλόκερδα δαπανώνται στο έργο του Κυρίου π.χ. οι αδελφοί Κούκουρας, Ξενάκης... κι επεκτείνεται η Βασιλεία του Θεού στα νησιά Ρόδο, Κάρπαθο, Κω, Κρήτη...

Αδέλφια ας προσευχόμαστε για τις μικρές εστίες αδελφών «ν' ανάψουν» σε μεγάλες «φωτιές» Εκκλησίες του Θεού. Προσεύχεστε ιδιαίτερα για 1) Αγ. Νικόλαο Κρήτης 2) Αρχαία Πέλλα 3) Παραδείσι Ρόδου 4) Λυδία Καβάλας 5) Ν. Πετρίτσι 6) Βενί Κρήτης 7) Ν. Καρυά Χρυσούπολης 8) Μακρύγαλος 9) Λάρισα 10) Ασπροβάλα 11) Γέροντα Καβάλας 12) Φίλιπποι 13) Ψυχικό Σερρών 14) Οχυρό Δράμας 15) Ιτέα 16) Μόρφη Κοζάνης 11) Θάσο 12) Δολίχη Ελασσόνα 13) Κουντουριώπιστα 14) Κομοτηνή 15) Ξάνθη 16) Μεγαλόκαμπο Δράμας. Προσεύχεστε για τις νέες Εκκλησίες Κάρπαθο, Κω, Ρέθυμνο, Άγ. Αθανάσιο Δράμας. Προσεύχεστε για όλες τις Εκκλησίες που κηρύττουν «Χριστόν Εσταυρωμένον» και γενικά την απλή διδασκαλία του Χριστού και δεν είναι στη Σύνοδό μας.

Επιτροπή της Συνόδου

«ΚΑΝΑΛΙ 62»

Ας προσευχόμαστε για το ευλογημένο τηλεοπτικό

λεοπτικό κανάλι μας. Ο Κύριος να το χρησιμοποιεί για την σωτηρία χιλιάδων Ελλήνων. Να προστατεύει τον διευθυντή του αδ. Θανάση Κατσιγιαννη και συνεργάτες του από κάθε σκοτεινή δύναμη που ανησυχεί.

Ας γράψουμε στην Κυβέρνηση Επιστολες ότι επιθυμούμε να δοθεί επίσημη άδεια στο Κανάλι 62 γιατί είναι κόντρα στη βία, τρομοκρατία και προβάλλει την ειρήνη... και σωτηρία.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Στην Λεπτοκαρυά της Κατερίνης (Μακεδονία) κάτω από την σκιά του Ολύμπου και του Κίσαβου θα πραγματοποιηθεί, πρώτα ο Θεός το Παγκόσμιο Συνέδριο Ελλήνων Εργατών των Εκκλησιών Πεντηκοστής.

Συγκεκριμένα 20, 21 και 22 Μαΐου 1993 θα συγκεντρωθούν Έλληνες εργάτες από τις 5 ηπείρους. Ας προσευχόμαστε με νηστεία ώστε το Συνέδριο να οικοδομήσει την Βασιλεία του Θεού στην χώρα μας και σ' όλο τον κόσμο και να εμπνευστούν υψηλούς οραματισμούς.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΡΥΣΑΦΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ... ΑΛΒΑΝΙΑ

Ο αδ. Π. Κατρισιώσης ανέφερε ευχάριστα Νέα από την β' επίσκεψή του στην Αλβανία. Το Σώμα Εργατών της Συνόδου συγκινημένο αποφάσισε: Κάθε αδελφός ή αδελφή να συγκεντρώσει τα βραχιόλια, τα σκουλαρίκια, τα κολιέ, τα δακτυλίδια (όχι βέρες!) γενικά όλα τα μεταλλικά κρεμαστάρια που μυρίζουν «Αιγυπτιακή ζωή» και να τα παραδώσει στην Εκκλησία του την τοπική. Στην συνέχεια το Δ.Σ. της Συνόδου θα μαζέψει όλα τα χρυσαφικά, θα τα πουλήσει και το ποσό θα δοθεί για το έργο της Αλβανίας.

Είναι ώρα τώρα να κινηθούμε... πριν κάποιος διαρρήκτικος κινηθεί στο σπίτ μας... και δεν προλάβουμε να τα στείλουμε για τον ουρανό!

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΕΩΝ ΣΤΑ ΒΑΓΙΑ

Κι εφέτος είχαμε την χαρά να παρευρεθούμε στο Συνέδριο Νέων μας στα Βάγια Θηβών στις 21 Νοεμβρίου.

Όλοι μαζί σαν μια οικογένεια απολαύσαμε την παρουσία του Θεού και την κοινωνία των αδελφών οικοδομούμενοι από τον Λόγο του Θεού που μας έφεραν οι αδελφοί: Λάμπης Ι. Σιδηρόπουλος, Φιλόλ. Σιδηρόπουλος, Ρούσσοσ Ιωάννης και Ηλίας Αρμένης.

Τα μηνύματα και μαθήματα άγγιζαν τις καρδιές των Νέων μας, σε πολλές πτυχές της ζωής μας.

Χαρήκαμε με την πλούσια ψαλμωδία των Νέων που απέδωσαν από τα διάφορα μέρη της Ελλάδας κι ιδιαίτερα από την Ρόδο και Κρήτη. Οι «κατακτητές» δεν έλειπαν κι έγιναν ευλογία.

Η φιλοξενία της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Βαγιών θα μας μείνει αξέχαστη.

Γιάννης Καρυπίδης
Κατερίνη

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Τέλος Οκτωβρίου 1993 μετά από επανειλημμένες προσκλήσεις των αδελφών της Messina επισκεφθήκα την Ιταλία.

Αρχικά επισκέφθηκα την εκκλησία της Genova που ποιμαίνει ο αδ. P. Arcangelli. Μετά επισκέφθηκα την Εκκλησία της Messina (φωτο) που ποιμαίνει ο αδ. Melluso, την Εκκλησία της S. Teresa που ποιμαίνει ο αδ. Bruno, την Εκκλησία της Barcelona που ποιμαίνει ο αδ. Fortunato και την Εκκλησία της Ρώμης που ποιμαίνει ο αδ. Torri!

Σ' όλες τις Εκκλησίες δεν περιγράφεται η αγάπη, η αφοσίωση προς τον Κύριο και η συμπάθεια κι αγάπη προς τις Ελληνικές μας Εκκλησίες. Για β' φορά χωρίς να «ερεθίζω» τα φιλότι-

Εκκλησία της Messina

μα αισθήματά τους οι Εκκλησίες της περιοχής της Messina έκαναν έκτακτη εισφορά για τις νέες Εκκλησίες της Συνόδου μας.

Οι αδελφοί μας στην Ιταλία προσδεύουν. Είναι ενωμένοι σε μια Σύνοδο με 1.100 Εκκλησίες. Αγόρασαν θέατρα και τα μετασχημάτισαν σε Ευκτηρίους Οίκους λατρείας.

Λάμπης Ι. Σιδηρόπουλος

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΡΩΝ

Την 26η Δεκεμβρίου το βράδυ στην Εκκλησία Σερρών (Στρυμώνος 26) είχαμε μια πολύ ευλογημένη και χαρούμενη κοινωνία αδελφών από Κατερίνη, Θεσ/νίκη, Καβάλα. Κυρίως παρευρέθηκαν αδελφία της Εκκλησίας Σερρών και απ' τα χωριά Σερρών: Θερμά, Ν. Πετρίτσι, Σκούταρη, Κουμαριά, Ψυχικό Σερρών. Μας διακόνησαν στην λατρεία της Εκκλησίας και στην Κοινωνία οι αδελφοί: Ιωάννης Σιδηρόπουλος, Λάμπης Σιδηρόπουλος, Χ'Ελευθερίου Ηλίας, Παναγιώτης Λίλης, Λάμπρος Γραβάνης, Πέτρος Καλιάκας, Θανάσης Μαγειρόπουλος και Βαράμης Προμηθέας.

Ο Ιωάννης Σιδηρόπουλος ενώ ομιλεί στην Εκκλησία Σερρών

Όλη την ημέρα Νέοι της Καβάλας και των Σερρών με τάξη κι ευλογία περπάτησαν τους δρόμους των Σερρών χτυπώντας τις πόρτες και δίνοντας δωρεάν ευαγγέλια.

Γιώργος Ιορδανίδης

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Για πρώτη φορά στο Rongo της Ουκρανίας, γίνεται δημόσια συνάθροιση εκκλησιών της Πεντηκοστής. Περίπου 400 αντιπρόσωποι κα-

λωσορίστηκαν από τον εκπρόσωπο του προέδρου της χώρας στο συνέδριο. Τον περασμένο 1 1/2 χρόνο 120 εκκλησίες άρχισαν στην Ουκρανία. 75.00 πιστοί βαφτισμένοι με Πνεύμα Άγιο από τις 250.000 που υπάρχουν στη χώρα παρακολούθησαν το συνέδριο.

TANZANIA

Οι Αποστολικές Εκκλησίες Πεντηκοστής, διαφόρων αποχρώσεων, ένωσαν τις δυνάμεις τους για ένα κοινό σκοπό: να ευαγγελίσουν την παραθαλάσσια πόλη της Τανζανίας, Τάγκα. Η Τάγκα είναι μια πόλη κυρίως μουσουλμανική, όπου Αφρικανοί, Ασιάτες και Άραβες ζουν όλοι μαζί και είναι ονομαστή για τα μάγια που εξασκούν οι κάτοικοί της. Η αλήθεια του ευαγγελίου διαδόθηκε γρήγορα από το 1968 που η πρώτη εκκλησία Πεντηκοστής κτίστηκε στην πόλη.

Αυτή η ενωμένη ευαγγελιστική εκστρατεία έγινε σ' ένα πάρκο δίπλα στην αγορά, και κάθε βράδυ χίλια και πλέον άτομα μαζεύονταν για να ακούσουν τον Λόγο του Θεού. Στην πρόσκληση για σωτηρία πολλοί ανταποκρίθηκαν θετικά και άρχισαν να παρακολουθούν τις συναθροίσεις των τοπικών εκκλησιών.

Βλέποντας την επιτυχία αυτής της εκστρατείας οι χριστιανοί της πόλης σκέφτονται να ξαναενώσουν τις δυνάμεις τους για ανάλογες εκστρατείες στο μέλλον.

Η.Π.Α.

Το Dallas, Texas της Αμερικής αποκτά ραδιοπρόγραμμα στα Ελληνικά. Δόξα στον Κύριο. Ο Θεός έβαλε στην καρδιά του αδελφού Πέτρου Βουρλιώτη την επιθυμία να αρχίσει ένα πρόγραμμα από το ραδιόφωνο με το μήνυμα της αγάπης του Χριστού για τους Έλληνες της περιοχής. Τον περασμένο Ιούνιο, μερικά πιστά παιδιά του Θεού, οι περισσότεροι Έλληνες στην καταγωγή, μαζί με τον αδελφό Π. Βαρλιώτη έβαλαν τα θεμέλια για την προσπάθεια αυτή. Μεταξύ των παρευρισκομένων ήταν και ο Δαβίδ Γκούμας, γιος του αδελφού Γιώργου και Ουρανίας Γκούμα, που μένει στην περιοχή αυτή. Τα θεμέλια μπήκαν, η προεργασία ξεκίνησε, η οικονομική βοήθεια έρχεται σιγά σιγά. Πιστεύουμε σύντομα το όραμα να γίνει πραγματικότητα. Προσεύχεσθε για τον υπεύθυνο του προγράμματος της περιοχής, αδελφό Θωμά Σιαγκάρη.

Αγαπτιέ μας Φίλε,

Με ποια διάθεση περιμένεις να υποδεχθείς τον **Καινούριο** Κύριο; Με αισιοδοξία; Με όρεξη; Με ελπίδα κι εμπιστοσύνη στον Όμοιο, αν δεν είναι αυτή η διάθεση της καρδιάς σου, διάβασε παρακάτω μερικές συμβουλές που θα σε βοηθήσουν.

1. Τακτοποίησε τις σχέσεις σου με το Θεό. Απόβαλε κάθε αμαρτία που σε χωρίζει απ' Αυτόν. Αφιερώσου στο Χριστό.
2. Βαπτίσου στο νερό και πήγαινε τακτικά στην εκκλήσια.
3. Ανανέωνε καθημερινά τις δυνάμεις σου προσευχόμενος και διαβάζοντας το Λόγο του Θεού.
4. Κράτα την καρδιά σου αγνή και τη ζωή σου καθαρή.
5. Επιδίωξε να πληρωθείς με το Άγιο Πνεύμα για να πάρεις δύναμη για μαρτυρία και εξουσία κατά της αμαρτίας.
6. Απόβαλε κάθε πικρία και ανηπάθεια για τον πλησίον σου.
7. Εμπιστεύσου στις υποσχέσεις του Θεού και υπάκουε στο Λόγο Του.

8. Μάθε να ζεις για το σήμερα γιατί «αυτή είναι η ημέρα την οποίαν έκαμε ο Κύριος»· ας αγαλλιασθώμεν, και ας ευφρανθώμεν εν αυτή» (Ψαλμ. 118:24). Εάν τα κάνεις αυτά τότε «η δύναμής σου θα είναι ως αι ημέραι σου» (Δευτ. 33:25).

Ευλογημένο να είναι το 1993 στη ζωή σου.

**Η επιτροπή του περιοδικού
«Παράκλητος»**

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ 1993

Κύριε, Σε παρακαλώ, στη **Νέα** τούτη τη **Χρονιά**
να μου δώσεις μια καρδιά που με πίστη ζητά,
που δεν αποκάμνει σ' ό,τι στο διάβα της συναντά,
που στο Βράχο των αιώνων ακουμπά
για κάθε της πρόβλημα και συμφορά.

Προσεύχομαι

να μου δώσεις μια ευαίσθητη καρδιά στη **Νέα Χρονιά**.
Μια καρδιά που στον πόνο του άλλου κι αυτή πονά.
Μια καρδιά που νιώθει τα καρδιοχτύπα του αδελφού,
τα προβλήματα του διπλανού,
τη θλίψη και τη στέρψη του μοναχού.

Κύριε, προσεύχομαι,

να μου δώσεις μια καρδιά που πονά
για όλους όσους στο σκοτάδι περπατάν,
στην αμαρτία επίμονα κατρακυλάν,
και γι' αυτούς που χωρίς σκοπό στη ζωή περπατάν.

Προσεύχομαι, Κύριε, στη **Νέα** αυτή **Χρονιά**

να δώσεις φως σε κάθε μου αδελφό και αδελφή
ώστε να διαβούν το μονοπάτι της ζωής μαζί,
αγαπημένοι, αδελφωμένοι, ταπεινοί.
Χωρίς δικούς τους πόθους και στοχασμούς
αλλά να ευαρεστούν εσένα προσπαθούν
και στα δικά Σου χνάρια περπατούν.

Κύριε, Σε παρακαλώ,

δώσε τη δύναμή Σου
στον καθένα που ζητά
σε τούτη τη **Νέα Χρονιά**
να ζήσει τη ζωή **μαζί Σου**.

Σ' ευχαριστώ θερμά. Αμήν.